

De spreekbeurt van Alex

‘Volgens up-to-date statistische informatie telt Rotterdam in 2013 plusminus 170/*honderdzeventig* nationaliteiten,’ begon Alex zijn spreekbeurt. Hij had totaal gestrest zijn presentatie geüpload. Maar inmiddels waren de zenuwen weggeëbd.

’s Zondagsavonds kijkt Alex altijd eredivisievoetbal met zijn vader. In de een-na-laatste minuut had Feyenoord de langverwachte beslissende treffer gescoord en in zijn euforie was de spreekbeurt Alex ten enenmale ontschoten.

Tijdens het 8 uurjournaal/*achtuurjournaal* mijmerde hij over een carrière als profvoetballer, bij voorkeur als linksbuiten. ‘Ik heb dan wel O-benen,’ peinsde Alex, ‘maar ik pass messcherp over de volle breedte van het veld. Dat weet heel Rotterdam-Zuid.’

De jongensfantasieën werden ten slotte bruut verstoord door Alex’ vader. ‘Niet dat ik mij ermee wil bemoeien,’ zei hij cynisch, ‘maar je meldt je wel, hè, als je mijn roemruchte encyclopedische feitenkennis nodig hebt voor je spreekbeurt.’ Als havenloods kent hij talloze nationaliteiten. Hij komt tenslotte langs bij huizenhoge oceaandreuzen uit alle werelddelen.